

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

Aßiduo virtutum exercitio animum excolit. Cap. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

egregio tyroni acerbè se incusandi opportuna occasio, deq; animi submissione, & paupertatis virtute benè merendi copiosa seges. Quoties enim horis matutinis thoracem sumebat in manus, vt illo se indueret, assidua hæc erat induentis vox; Hem miser, & ærumnose, quid rebus adhuc inanibus tam tenaciter hæres? quando remitte s nuntium vanitati tuæ? Non te pudet Aegypti spolia cum religiosa paupertate coniungere? Quæ conuentio lucis ad tenebras, & Christi ad belial? Eia spiritus istos iam depone planè tumidos, & qui te religiosæ disciplinæ addixisti, incipe tandem religiosè viuere. Hæc sibi Gonzalus, idq; genus alia tam seuerè obijciebat, rãtoq; virtutis studio sese in rebus omnibus infectabatur, vt sæuissimus sui ipsius carnifex haberetur.

*Assiduo virtutum exercitio animum
excolit.*

C A P. IV.

APRIMO ingressus sui in Tyrocinium die, in eam curam & cogitationem incubuit, vt dormito ieiunijs, vigilijs, verberibus corpore & auulsis penitus prauarum affectionum ab animo radicibus, nihil prætermitteret quod ad excolendam veris solidisque virtutibus mentem vlla ex parte conduce-
ret. Erat in operibus pietatis inter primos; in demittendo sese ac despiciendo nulli secundus; si quid esset, ex quo ab alijs illudi & contemni posset, ad id, vt i ad destinatum sibi à natura locum, grauium ac leuium corporum in morem, insito quodam impulsu ferri videbatur. Quæ hoc in genere præstitit, adeò magna sunt & ardua, vt ea quiuis mirari potius debeat, quàm æmulari. Nam & supercilia aliquando
sibi

sibi abrasit, ut fieret deformis, & inuisus; & stultitiam vultus mutatione ac gestu corporis nonnunquam simulauit, ut despiciatui duceretur. Erant in Conimbricensi Collegio Aethiopica quaedam, vel Indica seruitia ad vsum culinæ atq; ad alia domestica officia dono data. Hæc Gonzalici curæ cōmissa, ut ijs necessaria animo & corpori ministraret. Illum crederes ipsorum mancipiorum esse mancipium, tanta in eorum famulatū sollicitudine incumbibat. Si quando aliquod ex ijs incidebat in morbum, lectum illi sternere, medicamenta adhibere, cibos apponere, & manu sua, cū erat opus, in os inferre; nihil prætermittere, in quo exultare caritas, & Christiana humilitas possent. Inter hæc tamen officia præferabat vultu eximie cuiusdā internæ hilaritatis aperta signa, ut tanq̃ hilaris dator diligeretur à Deo; deq; studio oradi nihil prorsus intermittebat, cū impedito externis operibus corpore, diuina animo volutaret, & interim dum mancipia ederent, non nihil ab eorum conspectu secedens sese in preces funderet. In cultu corporis erat exquisitè negligens sui: consultò sinebat vestes sordescere, & bestiolas ex fordibus gigni visu foedas, & morsu molestas, quò noxius esset sibi, & ingratus alijs. Bestiolarum tanta erat copia, ut ex corpore ipso, atq; ex vestium commissuris, veluti ex cauernis cateruatim erumperent foras, nec sine aliqua intuentiū nausea in conspectū se darent. Monitus aliquando à Comite Iacobo ne tale pecustā curiose pasceret, à quo & torqueretur ipse, & aliorum oculi abhorrerent; Hæc ego, inquit, animalcula Comitatus tuo longè antepono. Dum enim illa mihi submissionis animi, & tolerantia materiam præbent, æterna bona consequendi magnam offerūt opportunitatem. Comitatus tuus quid

B

habet

habet boni? Terrena quaedam miseria est. Simile accipimus de re eadem dedisse responsu Ioanni Soario Arganilio Comiti & Conimbricensi Antistiti: simile alijs illustribus viris, quos eius miseratio ad eum monendum commouebat. Saepè domi lateres, & cæmenta, vt solent viles operæ, ad Conimbricæsis collegij, quod tunc ædificabatur, structuram humeris vestabat. Saepè prodibat in publicu, vt videntibus ludibrio fieret, lacera & attrita veste indutus, ad sine pallio; vrbisq; vicos & plateas pererrans ostiatim victu quæritabat. Saepè etiam eodem corporis habitu agasonem agebat, perq; mediam vrbem ad Mundæ fluminis ripas ducebat asellu; collecta ibi ad vsum fabricæ, receptaq; in saccos arena, reducebat oneratum; effusa ad spectandum populari turba, in qua simul erant amici, & noti; interdumq; aliqui ex iis, qui in eius famulatu fuerant; atq; hi rubore simul & stupore pleni ab occurso pedem, à spectaculo oculos retrahebant. Contigit aliquando, vt iumentum agens, Alvaro fratri improuisus inopinatusq; occurreret. Alvarus subita præoccupatus verecundia, vultumq; demittens, neq; prætereuntem salutauit, neq; intueri ausus est. Gonzalus contra lætitia gestiens, solito agasonis more, & voce simul, & virga asinum ad progrediendum excirauit, reputans apud se turpe esse, in iis quæ Dei amore fiunt, vt natura sua vilissima sint, & humanis oculis foeda, vlllo modo verecundari. Solis quippe vitiosis operibus deberi pudorem, qui proprius est peccati comes: Religioso autem semper esse decora, quæ pietatis causa & religiose fiunt; quod scriptum reliquit magnus ille Basilius, quem religionum parètem verè possumus appellare. De corporalibus enim religiosorum hominum ministerijs sermonem instituens, religiosè docet non esse

esse

esse viro Deo dicato indecorum, instar agafonis agere iumenta cum res postulat; id enim Christi Apostolos fecisse, cum eiusdem Christi iussu asinum ad ipsum adduxere, ut eo insidens, triumphantis more, Hierosolymorum urbem ingrederetur.

*Animarum saluti operam nauans asperam tenes
viuendi rationem.*

CAP. V.

DVM ad excolendum hisce virtutum operibus animum sedulo Gonzalus incumberet, literas, quibus interim, operam dabat, nulla ex parte neglexit: quin potius ita virtutis & sapientiae studia coniunxit, ut maximos utraq; in re progressus fecerit. Quamquam vero semper illi animarum salus carissima fuit; nec quidquam contra praetermittebat, quod ad spirituales proximorum utilitatem quoquo modo conferret; imposito tamen literarum studijs sine, ex umbra veluti in arenam prodiens, ad rem Christianam vitae exemplo, & concionarijs exhortationibus promouendam, totum se ac penitus conuertit. Non vno vero, aut altero tantum consistebat loco; sed Lusitaniae vrbes, oppida, pagos, atq; ipsas etiam agricolarum villas, & pastorum casas frequenter peragrabat. Nullis item occupationibus distentus hac iuuandi mortales rationem intermittebat, siquidem non solum cum, cum erat priuatus, sed etiam cum superioris officioungebatur, alijs se negotijs exoluens, verbi diuini disseminandi causa, in vicina vrbi loca excurrebat. Caeterum cassum a concionum laboribus corpus ita erat solitus tractare, ut perire tantum non sineret. Cum esset Conimbricæ, domum se e pulpito recipiens, cibarij panis frustum a promo codo petebat,